Odpoví B□h n□kdy na mou modlitbu?

By David Wilkerson

November 1, 1979 Ptal ses n□kdy tuto otázku?

Existuje n□jaká speciální v□c, za kterou ses po dlouhý čas modlil bez zjevné odpov□di v dohledu? Jsou chvíle, kdy jsi zv□davý, zda n□kdy p□ijde odpov□□? Ud□lal jsi opravdu všechno, co víš, že máš ud□lat? Naplnil jsi každý požadavek modlitby? Plakal jsi a na□íkal, postil ses a horoucn□ žádal Boha v opravdové ví□e? – A p□esto se zdá, že se nic nestalo? Jestliže musíš odpov□d□t ano na všechny dotazy, jsi v dobré společnosti. Nejsi n□jaký neznámý druh k□es□ana, který snáší trest od Boha. Pozdržená odpov□□ na modlitbu je jedna z nejobvyklejších zkušeností sdílená i t□mi nejsvat□jšími Božími d□tmi.

D□kuji Bohu za služebníky a učitele, kte□í kážou víru. Já to d□lám také! Díky Bohu za učitele, kte□í povzbuzují mou duši, aby očekávala zázraky a odpov□di na všechny mé modlitby. Možná se církev stala tak nev□□ící a skeptickou, že v ní B□h musí zp□sobit výbuch čerstvého zjevení Jeho mocných zaslíbení. Dnes existuje mnoho nových učení o „čin□ní správných vyznání.“ Také se na Boží lid naléhá, aby mysleli pozitivn□ a vyhlašovali všechna Boží zaslíbení. Bylo nám □ečeno, abychom své životy zbavili veškeré skryté zášti – napravili všechny špatnosti, dokonce zpátky až do našeho d□tství. Nedávno bylo vyučováno, že nejvíce z našich nezodpov□zených modliteb, našich vleklých nemocí, naší neschopnosti pohnout Boha, aby jednal pro nás, je p□ímý d□sledek špatného zacházení s naší vírou. Jak to vyjád□il jeden učitel víry: „Víra je jako vodovodní kohoutek, m□žeš ji vypnout nebo zapnout.“

To všechno zní tak jednoduše. Pot□ebuješ finanční zázrak ve svém život□? Pak prost□ zbav sv□j život, jak nám bylo □ečeno, všech p□ekážek, závisti a vyznání nevíry a pochybností, abys už p□ijal odpov□□ vírou, a bude to tvoje. Chceš, aby se rozvedený manžel vrátil a usmí□il se? Vyznávej to – p□edstavuj si, že už se to d□je – vytvo□ si v mysli obrázek shledání – a je to všechno tvoje. Je n□kdo z tvých milovaných na prahu smrti? Pak dej Bohu na v□domí, že nepovažuješ ne za odpov□□, p□ipome□ Mu Jeho zaslíbení, vyznávej uzdravení – a stane se to, takto nás to učili. A jestliže tvá modlitba není vyslyšená, jestliže manžel nakonec z□stává m□síce pryč, jestliže nemocný milovaný zem□e, jestliže se z finanční pot□eby stala krize – je ti naznačeno, že je to všechno tvoje chyba. N□kde po cest□ jsi dovolil, aby negativní myšlenky zablokovaly spojení. Nebo máš skrytý h□ích, nebo nezkrotnou závist. Tvé vyznávání bylo nebiblické nebo neup□ímné, pokrytecké. Jeden učitel víry napsal: „Jestliže nedosahujete stejných výsledk□ jako já, tak ned□láte všechno, co d□lám já!“

Já nežertuji, v□□ím, že B□h odpovídá na modlitby Ó, jak moc tomu v□□ím! Ale má kancelá□ dostává tragické dopisy od čestných k□es□an□, kte□í jsou naprosto zmatení a sklíčení, protože jak se zdá, nemohou dosáhnout toho, aby všechny tyto nové formule „motlitby a víry“ fungovaly. „Co d□lám špatn□?“ píše jedna ustaraná paní. „Prozkoumala jsem své srdce a vyznala každý h□ích. Spoutala jsem démonické síly Božím slovem. Postila jsem se, modlila jsem se, vyznávala zaslíbení – p□esto jsem ješt□ nevid□la odpov□□. Musím být duchovn□ slepá nebo to všechno d□lám špatn□.“

V□□ mi, existují tisíce zmatených k□es□an□ po celém národ□, kte□í se odsuzují, že nejsou schopni vyprodukovat odpov□□ na zoufalou modlitbu. V□dí, že Boží slovo je pravdivé, že ani jedno zaslíbení neselže, že B□h je v□rný ke všem generacím, že je dobrý, a že chce, aby Jeho d□ti očekávaly odpov□di na své modlitby. Ale p□esto pro n□ existuje jedna modlitba, která z□stává bez odpov□di – naneurčito. Tak se obvi□ují. Poslouchají kazety učitel□ a kazatel□, kte□í mluví tak mocn□ a zcela p□esv□dčiv□ o všech odpov□dích, které dostali jako produkt své víry. A slyší sv□dectví dalších, kte□í se vyjad□ují, jak všechno vy□ešili a jak te□ p□ijímají všechno, co žádají na Bohu. Pak se podívají na

svou vlastní bezmocnost a zaplaví je odsouzení.

Dovolte mi, abych se s vámi sdílel, co je v mé duši ohledn nezodpov zených modlitebNejd íve ze všeho, respektuji a miluji všechny učitele a služebníky víry a pozitivního vyznávání. Jsou to velcí muži a ženy Boží. Zoufale pot ebujeme, aby nám byla p ipomínána moc víry a správného myšlení. To vše je skutečn hodn biblické a ti, kdo tomu oponují nebo popírají takové učení, si pravd podobn nikdy neud lali čas, aby slyšeli, o čem se opravdu vyučuje. Ale je tu jeden významný problém. Hnutí víry se valí plnou rychlostí vp ed na kolech, která nejsou vyvážená. A jestli se bude valit dál sm rem, kterým se valí te , bez rovnováhy, vykolejí a mnoho d v ivých lidí se zraní. N kte í to již vzdávají, protože se dostali do otroctví vyučování o ví e, které naznačuje, že všechny nezodpov zené modlitby jsou d sledkem lidské chyby. Jinými slovy, jestliže to pro tebe nefunguje – d láš n co špatn – tak to d lej tak dlouho, dokud to nenapravíš.

Nem žeš živit svou víru jen samoobslužnými sliby uzdravení, bohatství, úsp chu a prosperity, stejn jako nem žeš r st zdravý a silný, když budeš jíst jenom zákusky. Víra p ichází skrze slyšení „každého Božího Slova“ – nejen preferovaných částí.

A co biblické pravdy, které mluví o utrpení, které nás učí poslušnosti? Stejn jako Ježíš, i my se učíme poslušnosti skrze v ci, které nás trápí (viz Žid m 5:8). Existuje stejn tolik biblických verš o utrpení jako o ví e.

Naše víra by se nem la bát prozkoumat biblické pasáže, které pojednávají o Božím prodlení, o Jeho obdobích mlčení a dokonce o Jeho svrchovanosti – když jedná, aniž by co člov ku vysv tloval.

Pavel varoval, že víra nem že být nezávislá ekl: „P idej k ví e ctnost, znalosti, sebekontrolu, st ídmost, trp livost atd.“ Víra bez trp livosti a ctnosti a sebekontroly se stane sob st ednou a nevyváženou.

Všechny nemoci nejsou zp sobeny démony nebo zlými duchy. V tšina je zp sobena nedostatkem sebekontroly, nenasytnosti a špatnými zvyky. Tato íhající, otylá generace se nacpává horami nekvalitního jídla, zákusk a jedovatých nápoj – a potom, když je t lo zeslabené a stižené nemocí, utíkáme zd šen k Božímu slovu pro rychlý všelék. Ud láme cokoliv, abychom byli zdraví – krom sebekontroly a st ídmosti uplatn né v praxi. A ačkoliv B h ve svém milosrdenství často p ekonává naše sob dop vající zp soby a uzdraví naše t la, pot ebujeme investovat svou víru do n jaké sebekontroly.

Existují v Bibli období, kdy B h nemohl odpov d t nebo neodpov d l – bez ohledu na to, kolikrát byl o to žádán – bez ohledu na to, jak velká je víra nebo jak pozitivní je vyznávání. Pavel nebyl osvobozen od strádání, která na n j ude ila, ačkoliv se piln modlil za odpov . „Za to t ikrát jsem Pána prosil, aby to odstoupilo ode mne…“ (2. Korintským 12:7–10).

B h cht l nejprve v Pavlovi vid t ukončené dílo milosti. Nedovolil by svému dít ti, aby se nafouklo pýchou. Neradoval by se ve vysvobození – ale v učení, jak by mohla být Boží moc jeho v časech slabosti. Ale podívej se, co to v Pavlovi vypracovalo, dokazuje to, že B h m l právo neodpovídat na jeho žádost:

„Nejrad ji tedy chlubiti se budu nemocmi svými, aby ve mn p ebývala moc Kristova. Protož líbost mám v nemocech, v pohan ní, v nedostatcích, v protivenstvích, v úzkostech, pro Krista. Nebo když mdlím, tehdy silen jsem“ (2. Korintským 12:9–10).

M□l Pavel nedostatek víry? Byl plný negativních myšlenek? Špatného vyznávání? Proč Pavel nekázal zprávu, kterou dnes tak často slyšíme: „Nemusíš trp□t špatným zdravotním stavem, chudobou, t□žkostmi, trápením. Nemusíš snášet nouzi nebo slabost. Prohlašuj své vít□zství nad každým trápením a bolestí…“

Pavel cht□l víc než uzdravení, víc než úsp□ch, víc než osvobození od pichlavých ostn□ – cht□l Krista! Pavel rad□ji trp□l, než se pokoušel rozkazovat Bohu. Proto mohl jásat: „Chlubím se ve své současné situaci – B□h ve mn□ jedná skrze všechno, co snáším. V tom a skrze to všechno vím, že mé současné trápení se nem□že srovnat se slávou, která m□ očekává.“

Zneužíváme své odpov□diStáváme se nevd□ční a často zm□níme své vysvobození v prohru. To se stalo Ezechiášovi. B□h poslal proroka, aby ho varoval, že je p□ipraven zem□ít, slovy: „Um□eš a nebudeš živ.“ Ezechiáš ronil slzy, činil pokání a prosil Boha, aby mu p□idal patnáct let. B□h vyhov□l jeho modlitb□. Dostal nový život. Hned první rok prodlouženého života činil kompromisy, vystavil Izrael nep□átelských král□m. P□ivedl pohromu na svou rodinu a sv□j národ.

Existují další období, kdy B□h odmítá odpov□d□t na naše modlitební požadavky, protože má „lepší cestu“. Odpoví, určit□, ale my nezjistíme, že to tak je. Uvidíme to jako odmítnutí – ale skrze to všechno bude B□h činit svou dokonalou v□li. Vidíš tohle pravidlo v akci, když byl Izrael veden pryč do zajetí do zem□ Kaldejské. „To je ale nešt□stí,“ na□íkali. „B□h zamítl naše modlitby, jsme opušt□ni. B□h nás nechce slyšet.“ Ti, kte□í byli zanecháni v Jeruzalém□, se nafoukli v domn□ní, že B□h slyšel jejich modlitbu a požehnal jim tím, že jim dovolil z□stat. Ale ti, kte□í z□stali doma, byli úpln□ zničeni mečem, hladem a morem – dokud nebyli všichni vyhlazeni (Jeremiáš 24:10).

Ale t□m, kte□í byli odvedeni do zajetí, bylo □ečeno: „Jako fíkové tito dob□í, tak mn□ p□íjemní budou zajatí Judští, kteréž jsem zaslal z místa tohoto do zem□ Kaldejské k dobrému“ (Jeremiáš 24:5). Nikdy nepoznali Boha v akci, když uchovával zbytek, ale ti, kdo byli „zachrán□ni skrze utrpení“, se vrátili znovu vystav□t zemi.

N□které mé modlitby nebyly dosud zodpov□zenyBible □íká: „Čestné vyznání je dobré pro duši“. Vyznávám vám, že jsem dosud nedostal odpov□□ na dv□ modlitby, které se roky modlím. Již slyším n□koho □íkat: „Brat□e Davide, tohle ne□íkej! To je negativní! To je špatné vyznání. Není divu, že jsi ešt□ nedostal dv□ odpov□di!“ Jsem víc pobaven než zran□n takovými komentá□i. Odmítám ignorovat skutečnost. Fakt je, že jsem se vážn□ modlil za tyto dv□ v□ci – chopil jsem se každého zaslíbení v Bibli – mám d□v□ru, že B□h je schopen ud□lat cokoliv – dal jsem mému požehnanému Pánu horu – víra v akci! A p□ece, roky se valí a ešt□ jsem nevid□l odpov□di. Tisíce mých modliteb byly vyslyšeny. Vidím odpov□di na své modlitby každý jednotlivý den svého života. B□h pro m□ d□lá zázraky na každém kroku v mém život□. Nicmén□ tyto dv□ modlitby jsou dosud bez odpov□di.

Nechám experty na modlitbu a víru, aby se pokusili analyzovat d□vody pro ty nezodpov□zené modlitby – ale já osobn□ si kv□li tomu ned□lám ani trochu starosti. Sám jsem se skrze to všechno trochu odsuzoval. Už mám dost toho, abych se obvi□oval, že jsem nedostal odpov□□, když jsem ji čekal. B□h p□iná□í rovnováhu do mé víry! Mé pozitivní vyznání se p□esm□rovává do správného sm□ru. A jaká je to radost a svoboda, když tvá víra v Boha již není závislá jen na získání odpov□dí. Jaké osvobození, když je tvá víra zam□□ená jen na Ježíše a získání Jeho svatého charakteru.

Budou mé modlitby n□kdy zodpov□zené?V□□ím v načasování Ducha svatého. V Božím vlastním čase budou všechny naše modlitby zodpov□zené – tím nebo oním zp□sobem. Problém je, že se bojíme pod□ídit své modlitby zkoumavému pohledu Ducha svatého. N□které z našich modliteb pot□ebují být

očišt□ny. N□co naší víry je promrháno na p□ání, které nejsou vyzrálá. Jsme tolik p□esv□dčeni, že jestliže naše prosby jsou „podle Jeho v□le, m□li bychom to dostat.“ Jednoduše nevíme, jak se modlit: „Tvá v□le se sta□!“ Nechceme tolik Jeho v□li jako v□ci, které Jeho v□le dovolí. Jediný test, který žádáme od našich modliteb, je spíše sob□st□edný: „Mohu to najít v Božím katalogu povolených v□cí?“ Tak m□žeme prohledat celé Boží slovo a chyt□e si vyložit všechny d□vody, proč by nám m□lo být ud□leno jisté požehnání a odpov□di. P□izp□sobujeme zaslíbení, aby byla p□ímo šitá na naše specifické požadavky. Když jsme p□esv□dčení, že máme nad□ji na kladné vy□ízení a máme nashromážd□no dost zaslíbení, kráčíme sm□le do Boží p□ítomnosti jako by □íct: „Pane, mám tu nepr□st□elný p□ípad – nijak m□ nem□žeš odmítnout, prov□□il jsem svou víru. Mám Tvé slovo pro tuto záležitost. Ud□lal jsem všechno podle plánu. Je to moje! Uplat□uji sv□j nárok! Práv□ te□!“

Je tohle všechno, o čem je víra? Jednoduše prost□edek, jak vyš□ourat Boží výhody v zaslíbeních?Výzva Jeho v□rnosti? Testování Jeho Slova? Klíč k odemknutí místnosti s Božím požehnáním? Zdá se mi, že kráčíme k Božímu tr□nu s vlajícím praporem naší víry, vyzbrojeni arzenálem zaslíbení, p□ipraveni násiln□ uplat□ovat nárok na všechno, co nám náleží. Každou chvíli si malujeme obrázek, jak s námi Otec souhlasí a gratuluje nám k rozluští□ní tajemství víry, a tudíž nám poskytuje mimo□ádnou št□drost z nebe.

Dokud B□h nep□ebuduje naše touhy a ambice, budeme pokračovat v mrhání naší vzácné víry na stvo□ené v□ci spíše než na Stvo□itele. Jak zbab□lou a zkorumpovanou se stává naše víra, když je používána jednoduše k nabytí v□cí. Byla by tragedie, kdybychom se m□li chlubit, že naše víra pro nás vyprodukovala nové auto, letadlo, velký finanční zisk, nový d□m atd.

Víra je forma pozitivního myšlení, božského myšlení. Ale Ježíš nás varoval, abychom se nestarali o materiální v□ci. „Jen pohané hledají tyto v□ci.“ Jak jasn□ mluví Ježíš ohledn□ této záležitosti: „Protož… nepečujte o život sv□j, co byste jedli a co pili… ani o t□lo své, čím byste se odívali… ví□ zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho pot□ebujete“ (Matouš 6:25,32).

I h□íšníci n□kdy prosperují – a nedá se □íct, že to vyprodukovala víra. B□h vylévá svou lásku a požehnání na spravedlivé, stejn□ tak jako na nespravedlivé. Ukažte mi prosperujícího k□es□ana a já vám ukáži h□íšníka, který prosperuje ešt□ víc.

Hrozím se p□edstavy učit k□es□any, jak použít víru, abychom se stali zámožnými nebo úsp□šn□jšími Tohle probíhá v rozporu s učením pokorného Nazaretského, který vyžadoval na Svých následovnících, aby prodávali a dávali chudým. Varoval p□ed budováním stodol a na□íkal nad mimo□ádným hladem po sv□tských statcích. Nem□l čas pro ty, kdo si hromadili poklady tady na zemi. Učil, že Jeho d□ti by se nem□ly zaplétat s nepoctivostí bohatých, ale že by víra m□la zp□sobit, abychom up□eli svou lásku k vrchním v□cem.

Jak je možné, že se vším vyučováním, které dnes o ví□e máme, m□že Ježíš □íci: „Ale když p□ijde Syn člov□ka, zdaliž nalezne víru na zemi?“ (Lukáš 18:8). Je možné, že by Ježíš nepovažoval moderní označení víry v□bec za víru? Je naše takzvaná víra tak samoobslužná, že se pro Pána stává ohavností? Nezáleží na tom, jak moc biblických verš□ je citováno, aby byla podpo□ena, samoobslužná víra je p□ekroucení pravdy.

Srovnej množství materialistické víry, dnes tolik p□evažující, s vírou popsanou v 11. kapitole Žid□m! V□ci, ve které doufali tito velcí Boží muži a ženy, nemohly být m□□eny žádným sv□tským standardem. To, o co usilovali, nebyly peníze, domy, úsp□ch nebo bezbolestný život. Používali svou víru, aby získali Boží schválení svých život□. Ábelova víra byla zam□□ena jen na spravedlnost a B□h ho

spravedlností obdaroval. Enochova víra byla tak soustředěna na Boha, že byl přenesen. Jeho víra měla jen jeden jediný motiv – znát a líbit se Bohu. Víra znamenala pro Noeho „pohybování se strachem,“ aby se připravil na přicházející soud. Jak by tento muž plakal, kdyby mohl být svědkem materialistického šílenství, které pevně svírá naši generaci.

Abraham používal svou víru, aby si neustále připomínal, že je jen cizincem na této zemi. Jeho požehnaná smlouva vyprodukovala na této zemi jen stan, ve kterém bydlel, protože on vložil všechnu svou víru do toho města, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.

Nikdo z těch, kdo získali pověst skrze velkou víru, „nedosáhli zaslíbení“ (Židům 11:39). Ti, kteří „neobdrželi zaslíbení,“ používali svou víru, aby činili spravedlnost, získali sílu v čase slabosti a aby pronásledovali nepřítele.

Nežili někteří z nich ve víře? Odmítl Bůh odpovědět na jejich modlitby? Přece jen, ne všichni tito vojáci modlitby a víry byli osvobozeni. Ne všichni žili, aby viděli odpovědi na své modlitby. Ne všichni byli ušetřeni bolesti, trápení a dokonce smrti. Někteří byli mučeni, jiní byli rozřezáváni, kočovali opuštěni, strádající, soužení, trápení (viz Židům 11:36–39).

Tito byli velkými muži a ženami víry, kteří snášeli krutý posměch, bití a uvěznění. Nebyli trápeni pro nedostatek víry nebo špatné vyznávání – nebo proto, že by v nich byla závist nebo zlá vůle. Nemohli muži víry vyprodukovat víc než kozlí kůži na svá záda? Nemohli povstat ve víře, aby vyhlašovali to velké zaslíbení, že se žádné trápení nepřiblíží k jejich příbytku?

Ó, můj drahý příteli, svět nebyl hoden těchto věřících svatých, protože oni měli ten druh víry, která rozdrtila každý požadavek těla. Jejich víra měla jediný cíl – uvažovali o všech Božích požehnání jako věčných a duchovních radůji než o pozemských a nynějších.

Ano vím, že kapitolu o víře uzavírá verš „neboť Bůh zamýšlel něco lepšího pro nás“ (Židům 11:40). Ale jak máme definovat, které lepší věci Bůh připravil pro ty, kdo dnes mají víru? Lepší zdraví? Lepší kozí kůži? Lepší finanční zaopatření? Lepší časy nadbytku a prosperity? Lepší důchod? Větší stodoly naplněné vším, co potřebujeme, abychom odcházeli do penze ve stylu?

Ne! říkám, že Bůh pro nás zaopatřil něco lepšího ve svém jediném Synu Přišel na zem jako člověk, aby nám ukázal ještě větší víru s jediným cílem, a to „činit vůli Otce.“ Můžeme bychom vynakládat víc času, abychom ho dali Ježíši a pak se od Něj pokusili něco získat. Nemůžeme bychom se modlit, aby Bůh učinil, že se věci stanou pro nás – ale nám.

Ti, kdo jsou tak cvičení ve své víře na uzdravení, finanční požehnání, řešení problémů – mohou místo toho zaměřit všechnu svou víru na získání „odpočinutí v Kristu.“ Existuje víra, která se neupokojí v zodpovězených modlitbách, ale ve vědomí, že Pán učiní, co je pro nás správné.

Nedělej si starosti, jestli Bůh říká „Ano!“ nebo „Ne!“ na tvou prosbu. Nestýskej si, když odpověď není v dohledu. Zanech přemýšlení o formulkách a metodách víry. Jen svěř každou modlitbu Ježíši a pusť se do své práce s důvěrou, že Jeho odpověď nepřijde ani o vteřinu dříve nebo později. A jestliže se odpověď, na kterou čekáme, nepřibližuje, řekněme svému srdci: „On je všechno, co potřebuji. A kdybych potřeboval víc, On to nebude zadržovat. Bude to dělat ve svém čase, svým způsobem, a když neuspokojí mou žádost, musí mít perfektní důvod, proč tak neučiní. Bez ohledu na to, co se děje, vždy budu věřit v Jeho věrnost.“

B□h nám pomáhá, když naše víra slouží spíše stvo□ení než Stvo□iteli B□h nám odpouští, když se víc zabýváme získáním odpov□dí na modlitby než učením se absolutní poslušnosti samotnému Kristu. Nenaučíme se poslušnosti skrze v□ci, které získáme, ale skrze ty, které snášíme. Jsi ochotný učit se poslušnosti skrze trochu delší utrpení s tím, co se zdá být nezodpov□zenou modlitbou? Budeš odpočívat v Jeho lásce b□hem trp□livého očekávání svého zaslíbení poté, co jsi ud□lal vše podle v□le Otce?

Zbav se své teologie, ho□ ji p□es palubu, a vra□ se k jednoduchosti. Víra je dar, ne diplom. Víra by nem□la být b□emenem ani záhadou. Čím víc jsi jako dít□, tím lépe pracuje. Nepot□ebuješ žádný semináš ani učebnici – nepot□ebuješ žádného pr□vodce. Duch svatý t□ povede blíž k Ježíši – On je Slovo – skrze které p□ichází víra.

Copyright/Omezení ší□ení: Tento datový soubor/tato publikace je výhradním vlastnictvím World Challenge, Inc. M□že být tišt□n/a v plném zn□ní pro osobní pot□eby, pro ší□ení v rámci rodiny nebo mezi p□áteli. Text nesmí být žádným zp□sobem m□n□n ani upravován a všechny kopie musí obsahovat toto prohlášení o copyrightu. Materiál nesmí být ve□ejn□ elektronicky p□enášen ani zp□ístupn□n prost□ednictvím FTP či webových stránek s výjimkou worldchallenge.org, davidwilkerson.org nebo tscpulpitseries.org.

© 1979 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771